

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Przegląd wdrażania polityki ochrony środowiska

(2018/C 054/05)

Sprawozdawca: Andrew Varah COOPER (UK/EA), radny gminy miejskiej Kirklees

Dokument źródłowy: Komunikat Komisji Europejskiej „Osiągnięcie korzyści z polityki ochrony środowiska UE poprzez regularny przegląd wdrażania tej polityki”

COM(2016) 316 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

A. Uwagi ogólne

1. Popiera pogląd, w myśl którego przegląd wdrażania polityki ochrony środowiska (EIR) ma na celu lepsze uświadomienie istniejących luk we wdrażaniu polityki i prawodawstwa UE w dziedzinie środowiska w każdym państwie członkowskim, dostarczenie nowych rozwiązań uzupełniających egzekwowanie przepisów, zajęcie się podstawowymi przyczynami tych luk, które często mają charakter międzysektorowymi, a także zachęcanie do wymiany dobrych praktyk.
2. Odnotowuje, że pakiet EIR opublikowany w lutym 2017 r. ⁽¹⁾ stanowi pierwszy kompleksowy przegląd stosowania polityki i prawodawstwa UE dotyczących środowiska w terenie w państwach członkowskich i obejmuje 28 sprawozdań krajowych. Pokazuje, że polityka ochrony środowiska jest skuteczna, lecz że istnieją duże luki, jeżeli chodzi o spójność wprowadzania tych przepisów i polityk w życie w całej Europie.
3. Podkreśla, że pomyślnie wdrażanie polityki ochrony środowiska UE wymaga ścisłej współpracy wszystkich szczebli sprawowania rządów – od lokalnego po unijny. Dlatego też z zadowoleniem przyjmuje fakt, że komunikat Komisji odnosi się wyraźnie do współpracy z Komitetem Regionów, lecz przypomina, że w wielu państwach członkowskich potrzebne są dalsze usprawnienia w celu zapewnienia skutecznego udziału władz lokalnych i regionalnych w przeglądzie i doskonaleniu wdrażania.
4. Apeluje do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by jak najlepiej wykorzystały EIR do uwzględnienia kwestii ochrony środowiska w priorytetach makroekonomicznych europejskiego semestru, a także by wsparły realizację celów zrównoważonego rozwoju zgodnie z agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.
5. Podkreśla potrzebę zorganizowanego dialogu w sprawie wdrażania z każdym państwem członkowskim w latach 2017–2018, a także odpowiedniego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w celu zastanowienia się nad sposobem rozwiązania problemów strukturalnych i zaspokojenia potrzeb poszczególnych państw członkowskich.
6. Zaleca, by Komisja Europejska prowadziła bardziej wnikliwą analizę EIR i by zwiększyła porównywalność między państwami członkowskimi. Komisja Europejska powinna przedstawić podczas kolejnej rundy EIR przejrzysty i czytelny opis postępów poczynionych przez poszczególne państwa członkowskie w zakresie sprostania głównym wyzwaniom związanym z wdrażaniem, co nie powinno obciążać państw członkowskich, regionów i miast dodatkową sprawozdawczością.
7. Wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie, by nadal umacniały rolę IMPEL oraz rozwijały krajowe sieci IMPEL, w ramach których eksperci z władz lokalnych i regionalnych wymieniałyby się najlepszymi praktykami ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Wszystkie dokumenty dostępne są na stronie: http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm.

⁽²⁾ IMPEL to Europejska Sieć Wdrażania i Egzekwowania Prawa Ochrony Środowiska. Działa ona we wszystkich państwach członkowskich UE.

8. Uważa, że proces EIR powinien, gdy to możliwe i właściwe, nawiązywać do już istniejących mechanizmów oceny, które dotyczą również postępów we wdrażaniu europejskiego prawodawstwa, w tym takich mechanizmów jak inicjatywa „Make it work”, działania sieci IMPEL i program REFIT.

9. Przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w dziedzinie ochrony środowiska⁽³⁾ i oczekuje dalszych inicjatyw Komisji w 2017 r. wspierających lepsze wdrażanie przepisów dotyczących ochrony środowiska⁽⁴⁾.

10. Popiera sprawozdanie Komisji Europejskiej dotyczące działań usprawniających sprawozdawczość w dziedzinie środowiska⁽⁵⁾ sporządzone w wyniku przeprowadzonej przez Komisję kontroli sprawności sprawozdawczości i monitorowania polityki ochrony środowiska UE⁽⁶⁾, do której KR wniósł wkład za pośrednictwem opinii perspektywicznej COR-2015-05660-00-00-AC-TRA. Ponawia postulat dotyczący horyzontalnego podejścia Komisji Europejskiej do monitoringu i sprawozdawczości w zakresie ochrony środowiska i tym samym oczekuje, że Komisja podejmie konsekwentnie działania 1 i 2 przedstawione w sprawozdaniu, proponując poprawki legislacyjne do obowiązków sprawozdawczych określonych w istniejących lub nowych aktach prawnych w celu dalszego ujednoczenia i uproszczenia tych obowiązków.

B. Rola KR-u w cyklu politycznym EIR w kontekście międzyinstytucjonalnym

11. Proponuje Komisji Europejskiej ścisłą i zorganizowaną współpracę przez cały cykl EIR, również w zakresie działań wspólnej platformy technicznej na rzecz współpracy w dziedzinie środowiska⁽⁷⁾. Współpraca ta powinna skupić się na różnych wyzwaniach strukturalnych związanych z wdrażaniem, przed którymi stoją władze lokalne i regionalne, oraz na sprostaniu im, jak podkreślono w części D opinii. Obejmuje to również rozważenie, w jaki sposób Komitet może przyczynić się do uzasadnienia sprawozdań EIR dotyczących poszczególnych krajów i wytycznych dla państw członkowskich poprzez przedstawienie aspektu terytorialnego z uwzględnieniem doświadczeń KR-u zgromadzonych podczas udziału w cyklu zarządzania strategią „Europa 2020” za pomocą regularnej oceny europejskiego semestru z perspektywy lokalnej i regionalnej.

12. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Europejska w komunikacie podaje, że EIR stanowi uzupełnienie prowadzonych obecnie starań na rzecz wdrażania, takich jak monitorowanie zgodności z przepisami i postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

13. Uważa za ważne, by proces EIR poddać ocenie po dwóch cyklach (czterech latach) w celu skontrolowania skuteczności tego mechanizmu.

14. Uważa, że EIR stwarza możliwość ukierunkowanej współpracy między KR-em a Parlamentem Europejskim, wraz z wymianą dotyczącą trudności i rozwiązań związanych z wdrażaniem prawa ochrony środowiska UE, w sposób godzący interesy współprawodawcy i doświadczenia decydentów z organów wdrażających. Zachęca Parlament Europejski do ścisłej współpracy przy obu kwestiach omawianych przez Komisję ENVI, które dotyczą EIR oraz głównych wyzwań związanych z wdrażaniem i rozpoznanych podstawowych przyczyn niewystarczającego wdrażania. Zachęca również do współpracy przy przyszłych sprawozdaniach z wdrażania przedstawianych przez Parlament Europejski w drodze organizacji wspólnych posiedzeń Komisji ENVE KR-u i Komisji ENVI PE.

15. Podkreśla swą gotowość do udziału w przyszłej dyskusji dotyczącej EIR organizowanej przez Radę, w nieformalnych posiedzeniach ministrów środowiska lub innych działaniach prezydencji Rady dotyczących EIR. Oferuje wsparcie na etapie przygotowania się do tych dyskusji i działań, zwłaszcza za pośrednictwem ukierunkowanych opinii KR-u sporządzanych na wniosek prezydencji Rady, a także posiedzeń wspólnej platformy technicznej KR-u i KE na rzecz współpracy w dziedzinie środowiska.

16. Proponuje rozważenie możliwości organizowania posiedzeń dotyczących konkretnych kwestii w ramach ścisłej współpracy między władzami lokalnymi i regionalnymi oraz przedstawicielstwami krajowymi Komisji Europejskiej i PE w różnych częściach terytorium UE. Takie wydarzenia służyłyby omówieniu lokalnych wyzwań związanych z wdrażaniem i tym samym mogłyby przyczynić się do sporządzenia sprawozdań krajowych.

⁽³⁾ C(2017) 2616 final.

⁽⁴⁾ CdR 5660/2015.

⁽⁵⁾ COM(2017) 312 final.

⁽⁶⁾ SWD (2017) 230 final.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/environment/legal/platform_en.htm.

C. Uwzględnienie większej liczby dziedzin polityki

17. Ubolewa, że Komisja Europejska ograniczyła początkowe ukierunkowanie EIR do gospodarowania odpadami, ochrony przyrody i różnorodności biologicznej, jakości powietrza, zanieczyszczenia hałasem, jakości wody i gospodarki wodnej⁽⁸⁾.

18. Wzywa Komisję Europejską do uczynienia ze zmiany klimatu istotnego elementu następnej rundy EIR oraz do uwzględnienia przeciwdziałania zmianie klimatu i przystosowania się do niej, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z zasadami zarządzania unią energetyczną. Przypomina kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w przeciwdziałaniu zmianie klimatu i zachęca w tym względzie do wytyczenia i rozłożenia lokalnych i regionalnych celów klimatycznych, gdyż – obok wkładów ustalanych na poziomie krajowym – są one istotnym elementem wypełniania zobowiązań paryskich związanych ze zmianą klimatu.

19. Podkreśla potrzebę włączenia wdrażania dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych do następnego etapu przeglądu. Sieć IMPEL powinna odgrywać bardziej znaczącą rolę w tym procesie, by zachęcić do gromadzenia przykładów dobrych praktyk na 2019 r.

20. Zaleca również uwzględnienie polityki UE dotyczącej chemikaliów, która jest podstawą polityki ochrony środowiska UE. EIR powinien uwypuklać niedociągnięcia oraz pozytywne doświadczenia związane z rejestracją, oceną i udzielaniem zezwoleń w zakresie chemikaliów.

D. Podstawowe przyczyny nieprawidłowego wdrażania polityki

21. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji Europejskiej, by pogłębić wiedzę o jakości administracji publicznej i zarządzania w poszczególnych krajach, a także poprawić podział kompetencji między władzami lokalnymi / regionalnymi / krajowymi w dziedzinie wdrażania prawa ochrony środowiska UE.

22. Przyznaje, że oprócz bardziej kompletnych analiz luk we wdrażaniu w tradycyjnych sektorach środowiskowych, EIR zawiera – po raz pierwszy w dziedzinie środowiska – wstępne ustalenia dotyczące możliwych pierwotnych przyczyn niewystarczającego wdrażania.

23. Zaleca, by przeglądy wdrażania polityki ochrony środowiska skupiały się na nieskutecznej koordynacji między władzami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi, by zaradzić niejasnemu podziałowi kompetencji i odpowiedzialności, brakowi zdolności administracyjnej, niewystarczającemu finansowaniu i zastosowaniu instrumentów rynkowych, brakowi zintegrowania polityki oraz spójności polityki, niedoborowi wiedzy i danych, a także niewystarczającym mechanizmom zapewniania zgodności⁽⁹⁾.

Skuteczna koordynacja między władzami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi

24. Apeluje, by Komisja Europejska opracowała wspólną metodologię dotyczącą krajowego dialogu w sprawie EIR, a także przedstawiła wytyczne w celu zapewnienia pełnego udziału władz lokalnych i regionalnych w całym procesie.

25. Zwraca uwagę na wzajemne powiązania między poprawą wdrażania a lepszymi uregulowaniami prawnymi: należałoby także wziąć pod uwagę stosowane przez UE instrumenty, spójność i jednolitość prawodawstwa UE oraz obciążenia administracyjne, jeśli okaże się, że cele polityki ochrony środowiska nie są realizowane.

26. Zwraca się do państw członkowskich, by ułatwiały dokonywanie lokalnych i regionalnych przeglądów wdrażania polityki ochrony środowiska odpowiadających przeglądom krajowym.

27. Zaleca, by państwa członkowskie zacieśniły współpracę z władzami lokalnymi i regionalnymi już na etapie opracowywania i transpozycji polityki, do czego zachęca siódmy program w zakresie środowiska, przykładowo w ramach wertykalnych międzyrządowych zespołów tematycznych.

⁽⁸⁾ Szczegółowe streszczenie wyników dotyczących różnych dziedzin polityki można znaleźć w briefingu EPRS 03/2017 (Biura Analiz Parlamentu Europejskiego) w sprawie przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska. Zostało ono sporządzone na wniosek KR-u na mocy umowy o współpracy między Parlamentem a KR-em.

⁽⁹⁾ Zob. także sprawozdanie z badania KR-u z września 2017 r. w sprawie skutecznego wielopoziomowego zarządzania w zakresie środowiska na rzecz lepszego wdrażania przepisów UE dotyczących ochrony środowiska, przeprowadzonego przez Milieu Ltd. Jest ono dostępne na stronie internetowej: <http://cor.europa.eu/pl/documentation/studies/Pages/studies.aspx>.

28. Podkreśla, że państwa członkowskie powinny dalej opracowywać mechanizmy poprawiające skuteczną koordynację wertykalną, w tym jasny podział odpowiedzialności pomiędzy poszczególne szczeble rządu.

29. Apeluje, by państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne ograniczyły w jeszcze większym stopniu fragmentację, podejmując m.in. dalsze kroki, takie jak wprowadzenie zintegrowanych zezwoleń środowiskowych łączących rozmaite sektorowe zezwolenia środowiskowe, a także usprawniając procedury oceny oddziaływania na środowisko oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko ⁽¹⁰⁾.

Zwiększenie potencjału administracyjnego w odniesieniu do wdrażania polityki ochrony środowiska

30. Podkreśla, że zgodnie z ustaleniami EIR brakuje zasobów finansowych, ludzkich i technicznych, by wiele władz lokalnych i regionalnych mogło odpowiednio wdrożyć prawodawstwo UE dotyczące ochrony środowiska. Zwłaszcza mniejsze gminy mają często zbyt ograniczone zasoby, by rozwinąć własne know-how techniczne dotyczące wymogów regulacyjnych. Podkreśla zatem potrzebę większej pomocy ze strony UE czy to bezpośredniej, czy też wynikającej z zachęcania państw członkowskich do zapewnienia wsparcia, tak by władze lokalne i regionalne współpracowały horyzontalnie (w obrębie państw członkowskich i na szczeblu transgranicznym) w celu grupowania projektów, wymiany najlepszych praktyk oraz opracowywania wspólnych procesów i procedur.

31. Wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do zadbania o to, by zasoby finansowe i ludzkie organów lokalnych i regionalnych ds. środowiska odpowiadały (przekazanym) zadaniom.

32. Apeluje, by Komisja Europejska udostępniła wytyczne UE w większej liczbie języków, a państwa członkowskie opracowały wspólne normy, wzorce, listy kontrolne i programy szkoleniowe we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi w celu zapewnienia spójności wdrażania i sprawozdawczości.

33. Wnosi, by władze lokalne i regionalne dokonały przeglądu jakości procedur, usprawniły wydawanie zezwoleń środowiskowych, połączyły zasoby z innymi działaniami, osiągając ekonomię skali, rozwiązując problemy środowiskowe wykraczające poza granice administracyjne i wykorzystując zestaw instrumentów UE na rzecz podnoszenia jakości administracji publicznej ⁽¹¹⁾.

34. Wzywa Komisję Europejską, państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do promowania udziału lokalnych i regionalnych ekspertów w sieci IMPEL oraz przyszłym narzędziu wzajemnych kontaktów EIR (peer-to-peer).

35. Zwraca się do Komisji Europejskiej, a zwłaszcza państw członkowskich, o włączenie ekspertów lokalnych i regionalnych w przygotowywanie wytycznych UE oraz powiązanych wytycznych krajowych, tak aby zapewnić większą jasność i elastyczność w ich wdrażaniu.

36. Wzywa Komisję Europejską, by przydzieliła odpowiedni budżet na nowe narzędzie wzajemnych kontaktów EIR. Komisja powinna również zapewnić komplementarność wobec działań prowadzonych przez IMPEL na zasadzie wzajemnych kontaktów, a także wobec wymiany w kwestiach środowiska prowadzonej przez instytucje zarządzające w ramach narzędzia TAIEX REGIO PEER 2 PEER.

Lepsze wykorzystanie europejskich środków na wdrażanie dorobku UE w zakresie środowiska

37. Wzywa władze lokalne i regionalne, by przy wsparciu ze strony państw członkowskich skorzystały z pomocy technicznej w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w kontekście celu tematycznego 11 w celu zwiększenia zdolności instytucjonalnej i administracyjnej swoich działań ochrony środowiska i ich zdolności do wykorzystania tych funduszy, zwłaszcza do budowy infrastruktury środowiskowej na dużą skalę (cel 6). Zachęca je również, by skorzystały z programu wspierania reform strukturalnych UE do usprawnienia swych organów ds. środowiska.

38. Popiera ideę, by dodatkowe państwa członkowskie stworzyły sieci ekspertów reprezentujących organy ds. zarządzania polityką spójności, zajmujące się promowaniem inwestycji środowiskowych.

39. Zwraca się do UE, by w ramach przygotowań do następnych WRF UE w pełni rozważyła możliwości zwiększenia środków UE na wdrażanie przepisów dotyczących ochrony środowiska, w tym możliwość wyodrębnienia pewnego odsetka na ten cel.

⁽¹⁰⁾ Ocena oddziaływania na środowisko (OOS) oraz strategiczna ocena oddziaływania na środowisko.

⁽¹¹⁾ Komisja Europejska, „Jakość administracji publicznej – zestaw narzędzi dla praktyków”, 2015.

Integracja i spójność polityki

40. Odnotowuje, że niewystarczające uwzględnianie kwestii ochrony środowiska w innych obszarach polityki jest kolejnym, zasadniczym powodem niedostatecznego wdrażania przepisów ochrony środowiska, w związku z czym przypomina potrzebę uwzględnienia głównych celów polityki ochrony środowiska i polityki przeciwdziałania zmianie klimatu w pełnym zakresie działań UE.

41. Apeluje, by władze lokalne i regionalne zapewniły właściwą koordynację na szczeblu politycznym i strategicznym, przyjmując lokalne i regionalne strategie zrównoważonego rozwoju, a także dbając o odpowiednio wczesne uwzględnienie kwestii środowiskowych w swym planowaniu przestrzennym w celu ograniczenia konfliktów. Apeluje również o odpowiednie włączenie kwestii ochrony środowiska na wczesnym etapie poprzez zastosowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

42. Wzywa władze lokalne i regionalne, by wspierały dobrowolne umowy sektorowe z kluczowymi sektorami przemysłowymi lub umowy między władzami publicznymi a podmiotami społecznymi w celu dostarczenia informacji, rozpoznania problemów i znalezienia rozwiązań.

43. Podkreśla, że UE musi realizować bardziej stanowczą i skuteczną politykę ograniczania zanieczyszczeń u źródła w wielu obszarach polityki ochrony środowiska, gdyż bez tego niemożliwe będzie przestrzeganie różnych aktów prawodawstwa UE dotyczącego norm jakości środowiska na szczeblu lokalnym i regionalnym.

44. Zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by lepiej wspomagały właściwe władze lokalne i regionalne w spełnianiu tych norm i celów.

45. Wnosi, by Komisja Europejska współpracowała z władzami krajowymi, Europejskim Komitetem Regionów, Porozumieniem Burmistrzów UE, Światowym Porozumieniem Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii i ICLEI w celu opracowania koncepcji i metodologii służących wprowadzeniu wkładów ustalanych na poziomie lokalnym i regionalnym, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celów przeciwdziałania zmianie klimatu uzgodnionych w paryskim porozumieniu klimatycznym COP 21. Władze lokalne i regionalne odgrywające pionierską rolę brałyby początkowo dobrowolny udział w oparciu o weryfikację słuszności koncepcji.

Zwiększenie dostępności wiedzy i danych

46. Uznaje, że ograniczona dostępność danych nadal powoduje problemy związane z wdrażaniem na różnych szczeblach sprawowania rządów w wielu państwach członkowskich i że władze lokalne i regionalne mają do odegrania kluczową rolę w gromadzeniu wiedzy i danych, dostarczaniu informacji ogółowi społeczeństwa i podnoszeniu świadomości wśród obywateli.

47. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że EIR ma się opierać na istniejących danych i powinien prowadzić do ich lepszego wykorzystania i tworzenia między nimi powiązań, a także poprawy ich dostępności zwłaszcza dla władz lokalnych i regionalnych.

48. Popiera zorganizowaną debatę w sprawie odpowiedniego podziału obowiązków i środków między gminami, regionami i szczeblem krajowym państw członkowskich w celu zapewnienia, by sprawozdania i wskaźniki odnoszące się do stanu środowiska naturalnego były spójne, skuteczne i wiarygodne.

49. Wzywa, by państwa członkowskie we współpracy z właściwymi władzami lokalnymi i regionalnymi dalej opracowywały usystematyzowane ramy wdrażania i informowania w odniesieniu do wszystkich kluczowych przepisów UE w dziedzinie ochrony środowiska.

50. Wnosi, by Komisja Europejska zadbała o to, aby państwa członkowskie i ich władze lokalne i regionalne prawidłowo wdrażały obowiązujące wymogi minimalne określone w dyrektywie w sprawie dostępu do informacji.

51. Zwraca się do władz lokalnych i regionalnych, by prowadziły aktywną politykę informacyjną. Powinna ona mieć charakter dwukierunkowy (obejmować również mechanizmy informacji zwrotnych) i zapewniać informacje adresowane w większym stopniu do obywateli, takie jak oparte na mapach narzędzia online, aplikacje i kampanie informacyjne.

52. Popiera udział organizacji pozarządowych w zbieraniu i rozpowszechnianiu informacji dotyczących środowiska wśród obywateli, a także wykorzystanie nauki obywatelskiej do gromadzenia danych środowiskowych.

53. Zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by wspierały władze we wdrażaniu rozwiązań elektronicznych i administracji elektronicznej w celu poprawienia monitoringu środowiska i sprawozdawczości, np. za pomocą planu działania na rzecz administracji elektronicznej na lata 2016–2020, programu LIFE, instrumentu „Łącząc Europę” i programu „Horyzont 2020”, a także w kontekście uruchomienia Reportnet 2.0 przez Europejską Agencję Środowiska ⁽¹²⁾.

54. Wnosi, by na wszystkich szczeblach podejmowano wysiłki w celu zapewnienia elektronicznej wymiany informacji dotyczących środowiska oraz dalszego rozwoju INSPIRE ⁽¹³⁾. Konieczne jest również zwiększenie udziału władz lokalnych i regionalnych w procesie INSPIRE.

Wystarczające mechanizmy zapewniania zgodności

55. Wyraża zaniepokojenie, że zgodnie z analizą EIR monitorowanie zgodności i egzekwowanie przepisów są często powodem do obaw w związku z nieskutecznymi sankcjami i nieefektywnymi kontaktami między inspektorami a prokuratorami. Władze lokalne i regionalne mogą napotykać trudności z interpretacją i integrowaniem niespójnych przepisów UE przy podejmowaniu działań związanych z zapewnianiem zgodności. Wiele organów administracji samorządów lokalnych jest zbyt małych, by zapewnić profesjonalne egzekwowanie prawa ochrony środowiska.

56. Zwraca się do władz lokalnych i regionalnych o zapewnienie jasnego wyznaczenia uprawnień oraz ich jasny rozdział, a także profesjonalizmu właściwych władz, o skuteczną koordynację działań z organami krajowymi (tzn. policją, organami celnymi, prokuraturą) oraz o rozważenie możliwości utworzenia wspólnych regionalnych organów egzekwowania prawa ochrony środowiska w tych przypadkach, w których ich własne uprawnienia kontrolne są ograniczone.

57. Wzywa władze krajowe, regionalne i lokalne do zastosowania opartego na analizie ryzyka podejścia do zapewnienia zgodności gwarantującego najlepsze połączenie monitorowania, promowania i egzekwowania, a także lepsze ustalenie priorytetów w wykorzystywaniu ograniczonych zasobów.

58. Apeluje, by ze względu na bliski kontakt z przedsiębiorstwami i obywatelami władze lokalne i regionalne uczestniczyły w działaniach promujących zgodność z przepisami, obejmujących współpracę z uregulowanym środowiskiem biznesu, odpowiednimi organizacjami pozarządowymi i obywatelami.

59. Wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne, by wprowadziły szybkie środki egzekwowania przepisów oraz proporcjonalne i odstraszające sankcje z tytułu naruszenia unijnego prawa ochrony środowiska, konsekwentnie stosując dyrektywę 2008/99/WE w sprawie przestępstw przeciwko środowisku.

60. Apeluje, by władze krajowe, regionalne i lokalne zajęły się korupcją i zapewniły odpowiednie funkcjonowanie systemów wymiaru sprawiedliwości w dziedzinie środowiska, stojąc na straży praw proceduralnych nadanych obywatelom przez prawodawstwo UE w dziedzinie ochrony środowiska ⁽¹⁴⁾.

61. Popiera wszystkie inicjatywy władz krajowych i regionalnych, a także stowarzyszeń władz lokalnych zmierzające do zdobycia większej wiedzy w drodze wymiany najlepszych praktyk opracowanych przez europejskie sieci, takie jak IMPEL, Europejska Sieć Organów Ścigania w dziedzinie Środowiska oraz sieć funkcjonariuszy policji.

62. Wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie, by nadal umacniały rolę IMPEL oraz rozwijały krajowe sieci IMPEL, w ramach których eksperci z władz lokalnych i regionalnych wymieniliby się najlepszymi praktykami.

Bruksela, dnia 10 października 2017 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

⁽¹²⁾ Działanie 3 w COM(2017) 312 final.

⁽¹³⁾ Dyrektywa 2007/2/WE.

⁽¹⁴⁾ Kwestię ogólnej skuteczności krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości poruszono w tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości UE i europejskim semestrze (https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/european-semester_thematic-factsheet_effective-justice-systems_en.pdf).